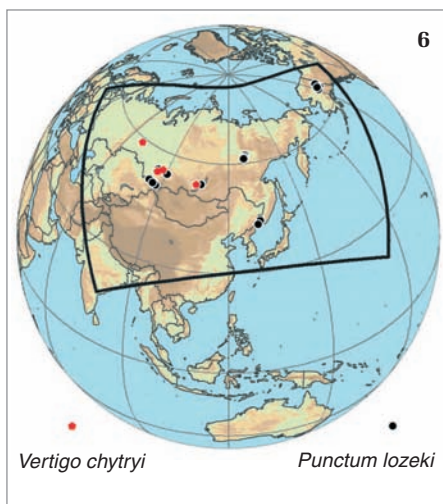

příčemž ve zvláštní oblibě chová středně vlhké listnaté lesy s vyšší vrstvou listového opadu, kde se zdržuje hojně. Boděnek bylo do současnosti z celého světa popsáno okolo 25 druhů, s největším počtem doloženým z Japonska (9 druhů) a Severní Ameriky (nyní 8 druhů). Ze Sibíře bylo původně uváděno pět druhů, přičemž dva jsou dnes považovány pouze za synonyma druhů, náležející k jinému rodu, obdobně další z nich byl nedávno přeřazen do jiného rodu. Platný rodový název *Punctum* zůstal pouze naší boděnce malinké a vzácné, geograficky málo rozšířené b. ussurijské (*P. ussurienne*). Ta patří k vůbec nejmenším suchozemským plžům, dosahuje nejvýše 1,2 mm. Na rozdíl od ostatních boděnek má přítomný malý zoubek v ústí v oblasti cívky ulity (obr. 5B).

Sibiřská fauna boděnkami očividně nepřekypuje, proto byl velkým překvapením nálezy díky „gigantické velikosti“ (obr. 5C) budil již v terénu dojem neznáma. Při makroskopickém prohlížení

6 Znamé výskyty dvou nově popsanych druhů drobných suchozemských plžů – vrkoče Chytrého a boděnky Ložkovy. Snímky a orig. M. Horsáka

sice nápadně připomínal juvenilní jedince zrnovek, ale nakonec jsme zvolili jméno *P. lozecki*, odkazující stejně tak na jistý velikostní paralelismus. Jako je tento druh velikánem v rámci eurasijské fauny boděnek, je Vojen Ložek velikánem ve svém oboru (Živa 2015, 5: XCVII–C), minimálně na stejné geografické škále. Poprvé byla boděnka Ložkova nalezena v Jakutsku, kde se vyskytuje v nivách potoků s alkalickými sedimenty a ve slatinných březových lesích. Pozdějším průzkumem a studiem sbírkového materiálu několika kolegů byla doložena na řadě dalších lokalit Sibíře (obr. 6). Nicméně s ohledem na intenzitu sběrů z poslední doby se zdá, že je všude poměrně vzácná. Velkým překvapením se stal relativně hojný výskyt na Aljašce, který navádí na jiný zajímavý příběh sibiřské malakofauny a kvartérní geneze eurasijské bioty. Ale o tom zase někdy příště.

Výzkum podpořila Grantová agentura ČR (17-056965).

Svatopluk Bílý

Krasci Velké Prahy po 35 letech

V r. 1982 vyšel v Živě článek Krasci na území Velké Prahy (Živa 1982, 4: 147–149), ve kterém jsem se pokusil zdokumentovat nálezy všech druhů atraktivní čeledi krascovití (Buprestidae) na území hlavního města až do uvedeného roku. Jde o čeleď, která reaguje velice rychle a citlivě na jakékoli změny prostředí a je jí možno proto dobře použít jako bioindikátoru. Článek vyzněl tehdy dosti pesimisticky, takže je čas se na tuto skupinu brouků podívat znovu. Původní výzkum byl založen především na muzejních exemplářích, vlastních sběrech a literárních údajích. Od té doby se ale mnohé změnilo.

Především se objevila řada mladých erudovaných nadšenců, kteří se na krasce zaměřili a studovali nejen jejich faunistiku, ale i taxonomii a hlavně bionomii. Vybaveni rozsáhlými znalostmi způsobu života a živných rostlin se pustili s nebývalým nadšením do sběru a studia nejen na území Velké Prahy. Těmto amatérským, v tom nejlepší slova smyslu, sběratelům vděčíme za opravdu detailní znalosti rozšíření čeledi Buprestidae v České republice, včetně území našeho hlavního města v současnosti. Dalším důvodem změn je nové pojetí některých taxonů, které se mnohdy rozpadly na více druhů, jiné druhy jsme tehdy ještě nerozlišovali, nebo došlo k nomenklatorickým změnám (ustavení nových názvů pro některé druhy).

Jak je možné vyčíst z tabulky příspěvku z r. 1982 (str. 149, a také u aktuálního článku na webu Živy), bylo na území Velké Prahy historicky zjištěno celkem 53 druhů krasců (42 % druhů obývajících tehdejší Československo). Výskyt se hodnotil podle dat z období do r. 1920, v letech 1920–50,

1950–80 a v r. 1982, kdy se na tomtéž území prokazatelně vyskytovalo 26 druhů, dalších 7 bylo uvedeno s otazníkem (buď neexistovaly dokladové exempláře, nebo šlo o neověřené údaje).

Na základě vlastních sběrů, pozorování a s využitím nálezů mnoha kolegů entomologů je možno konstatovat, že mé pesimistické závěry před lety byly liché. Ukázalo se totiž, že na území Velké Prahy v současnosti žije prokazatelně 43 druhů krasců a dalších 13 druhů v bezprostředním okolí hlavního města (některé z nich se ale už v Praze pro svou bionomii vyskytovat nemohou). Proberme si tedy nyní jednotlivé druhy zjištěné od r. 1982 do současnosti krok za krokem (tab. 1). Rody následují v taxonomickém pořadí, jak je uvádí poslední katalog palearktických brouků (Kubáň 2016; in Löbl a Löbl 2016), uvedeny jsou i podrody, a druhy v abecedním pořadí. Seznam je založen především na vlastních sběrech a na sběrech Romana Rejzka a Marka Kafky, kteří se výzkumu krasců v Praze věnují. Rád bych

jim na tomto místě poděkoval, stejně jako i dalším kolegům, kteří mi poskytli cenné údaje, bez nichž by tento příspěvek nebyl úplný. U polyfágních druhů jsou uvedeny jen ty živné rostliny, na kterých byly dané druhy pozorovány v Praze. Samozřejmě druhové spektrum živných rostlin je u většiny krasců daleko širší, bereme-li v úvahu celý jejich areál.

Jak je vidět, fauna krasců Velké Prahy se rozrostla o dalších 9 druhů – *Anthaxia fulgurans*, krasce čtyřtečného (*A. quadripunctata*), *A. suzannae*, k. borového (*Phaenops cyanea*), *P. formaneki*, *Agrilus convexicollis*, *A. ribesi*, *A. subauratus* a *A. suvorovi*. Oproti stavu z r. 1982 se počet druhů zvýšil dokonce o 17, ale pět druhů z tohoto období už naopak zaznamenáno v současnosti nebylo. Při porovnávání dat s tabulkou v článku z r. 1982 nutno podotknout, že druh *Lamprodila decipiens* (obr. na 3. str. obálky) byl uveden pod názvem *Scintillatrix dives*, krascelipový (*L. rutilans*) jako *S. rutilans*, *Agrilus cuprescens* jako *A. aurichalceus* a *Habroloma nanum* jako *H. geranii*. Hlavním

1 Krasec temný (*Capnodis tenebrionis*) už je zřejmě minulostí nejen v Praze, ale v celých Čechách. V 50. letech 20. stol. se ještě vyskytoval v Praze na Žvahově, s ústupem pastvy však zřejmě zcela vymizel. Ke svému vývoji totiž potřebuje osluněné paty trnek a některých ovocných stromů a ty nacházel jen tam, kde se páslo. Slovensko, Štúrovo

2 Krasec třešňový (*Anthaxia candens*). Praha-Jarov. Foto R. Rejzek

3 Po mnoha letech jsou kmeny vhodných třešní larvami krasce třešňového doslova „převálcovány“. Praha-Jarov. Foto R. Rejzek

4 *Agrilus mendax* patří mezi nejvzácnější druhy našich krasců. Jeho larva se vyvíjí v odumírajících jeřábech ptačích (*Sorbus aucuparia*). Exemplář z Plzeňska

5 *Poecilota variolosa* je nejen relativně vzácným, ale doposud také přehlíženým druhem na území Prahy. K vývoji potřebuje poškozené nebo odumírající kmeny a větve keřovitých či deformovaných osik. Jedinec ze Znojma

6 Třešňovka v Praze na Jarově – vynikající a známá lokalita všech druhů krascovitých (Buprestidae), které se vyvíjejí v ovocných stromech. Foto R. Rejzek

7 Přírodní rezervace Homolka poblíž Velké Chuchle představuje učebnicovou ukázkou skalní stepi s několika druhy krasců rodu *Trachys* a *Habroloma*.

důvodem tohoto nárůstu, jak už bylo řečeno, je intenzivní průzkum v posledních letech.

Na druhou stranu se asi musíme natrvalo rozloučit s některými krasci zaznamenanými do r. 1920. Týká se to především velkých druhů, které ke svému vývoji potřebují rozsáhlé lesní biotopy s dostatkem starých odumírajících stromů – většiny druhů rodu *Buprestis* a *Dicerca* a ikonického krasce temného (*Capnodis tenebrionis*, viz obr. 1), který byl ještě v 50. letech 20. stol. zjištěn na Žvahově. Údaje o *Anthaxia salicis* (obr. 9) a *A. semicuprea* se pravděpodobně týkaly druhu *A. suzannae*, jenž v té době nebyl rozlišován; nicméně oba druhy mají šanci se na území Prahy objevit, protože žijí v blízkém okolí.

Za zmínku stojí hromadný výskyt lesního a víceméně podhorského druhu *Agrilus cyanescens cyanescens* v r. 1983 na Letné a v některých dalších pražských parcích a zahradách, kdy napadal všechny druhy zimolezů (*Lonicer*a) včetně parkových kultivarů. Od té doby bývá tento krasec v Praze nalézán celkem běžně, ale nikdy už v takovém množství. Druh *A. ater* je typickým obyvatelem lužních lesů a jeho nálezy v Praze představují velkou vzácnost. Po povodních v r. 2002 bylo množství dospělců sbíráno na naplavených kmenech topolů ve Stromovce (sběry R. Rejzka). Krasec *A. ribesi* byl do 80. let 20. stol. z Čech neznámý (Živa 2001, 1: 32). Od té doby se šíří téměř lavinovitě a neexistuje

v podstatě jediná plantáž černého rybízu, která by nebyla tímto druhem napadena. V r. 2016 jsem ho zaznamenal dokonce na červeném rybízu na vlastní zahradě pod Bláníkem.

V současné době globálního oteplování a vysychání střední Evropy má Praha šanci svou faunu krasců ještě rozšířit. Jde především o druhy lesostepní a stepní, které se v současnosti vyskytují v širokém pražském okolí, hlavně na Karlštejnku a Křivoklátsku, a to zejména z rodu *Agrilus* a *Trachys*. Rovněž návrat dávno „ztracených“ *Aphanisticus elongatus* a *A. pusillus* není vyloučený vzhledem k jejich vývoji v různých druzích ostřic (*Carex*) a k jejich historickým nálezům v okolí Prahy. Podobně návrat krasce *Agrilus mendax* (viz obr. 4) je dosti pravděpodobný. Tento v rámci rodu mohutný (až 12 mm) a celkem nápadný druh byl vždy pokládán za velkou vzácnost a z území Prahy byl doložen pouze několika historickými nálezy v Krčském lese. V posledních letech byl ale sbírán na více lokalitách v nejrůznějších částech republiky (např. i na Křivoklátsku a na Plzeňsku). Jeho živnou rostlinou je jeřáb ptačí (*Sorbus aucuparia*), na rozdíl od většiny zástupců rodu *Agrilus* srovnatelné velikosti se však nevyvíjí v silných kmenech solitérů, ale ve slabých kmíncích chřadnoucích jeřábů na místech, o která často oko entomologa spíše nezavádí (ruderní porosty, úvozy, opuštěné skládky atd.). To je s největší

pravděpodobností důvodem výše uvedené „vzácnosti“.

Naopak druhy lužních lesů z okolí Neratovic a z Mělnicka už nemají šanci do Prahy proniknout vzhledem k naprosté

likvidaci těchto biotopů v Praze počátkem 20. stol. Výjimkou je pouze krasec jilmový (*Anthaxia manca*, obr. 10), protože nepotřebuje staré jilmy, ale spokojí se i s mladými nebo keřovitými jedinci, v jejichž větvích

probíhá vývoj larev. Mezi druhy lužních lesů můžeme zařadit i nově zaznamenaného *Agrilus convexicollis*, který se vyvíjí v jasaněch (v Praze běžných) a navíc může rozšířením zasahovat i do pahorkatin.

Tab. 1 Přehled druhů krasců zjištěných ve Velké Praze od r. 1982, jejich lokalit a živných rostlin. V závorce uveden podrod a jméno nálezce

Druh	Okolnosti nálezů v Praze	Živné rostliny
<i>Dicerca (Dicerca) berolinensis</i> (Herbst, 1779)	Zadní Kopanina, Maškův mlýn, požerky v habru (Rejzek) a dospělec (Bílý)	oligofágní, především habr (<i>Carpinus</i>), líska (<i>Corylus</i>), buk (<i>Fagus</i>)
<i>Poecilnota variolosa variolosa</i> (Paykull, 1799)	Zbraslav, dospělci na kmenech (Rejzek)	topol osika (<i>Populus tremula</i>)
<i>Lamprodila (Lamprodila) decipiens decipiens</i> (Gebler, 1847)	Malešice, Nové Butovice, Hrdlořezy, Hostivař, Újezd nad Lesy (larvy, Rejzek)	vrba jíva (<i>Salix caprea</i>)
<i>L. (Lamprodila) rutilans</i> (Fabricius, 1777)	Malešice, Vokovice, Lochkov, Masarykovo nábřeží (larvy a dospělci, Rejzek); Letná (požerky a dospělci, Bílý)	lípa srdčitá (<i>Tilia cordata</i>), výjimečně i jiné druhy lip
<i>Phaenops cyanea</i> (Fabricius, 1775)	Klánovice, Motol (larvy a dospělci, Rejzek); Dívčí hrady (Bílý)	borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>), b. černá (<i>P. nigra</i>)
<i>P. formaneki formaneki</i> Jakobson, 1913	Radotín, Malešice, Vysočany, Hostivař (larvy, Rejzek)	borovice lesní, b. černá
<i>Anthaxia (Anthaxia) candens</i> (Panzer, 1792)	Hrdlořezy, Jarov, Jinonice, Malešice, Radotín (Rejzek); Nové Dvory, Roztoky, Šárka (Bílý)	třešeň ptačí (<i>Cerasus avium</i>), višň turecká (<i>C. mahaleb</i>), višň obecná (<i>C. vulgaris</i>)
<i>A. (Anthaxia) fulgurans</i> (Schrank, 1789)	Závist (Kafka)	dřín jarní (<i>Cornus mas</i>)
<i>A. (Melanthaxia) godeti</i> Gory a Laporte, 1839	Radotín, Zbraslav (Rejzek); Chuchelský háj, Klánovice, Závist (Bílý)	smrk (<i>Picea</i>), borovice
<i>A. (Anthaxia) manca</i> (Linnaeus, 1767)	Hostivař, Hrdlořezy, Malešice, Radotín, Zbraslav (Rejzek); Troja (Bílý)	jilm (<i>Ulmus</i>)
<i>A. (Anthaxia) nitidula nitidula</i> (Linnaeus, 1758)	Malešice, Šárka (Rejzek); Braník, Kunratice, Malvazinky, Motol, Prokopské údolí, Závist (Bílý)	třešeň, višň, jabloň (<i>Malus</i>), hrušeň (<i>Pyrus</i>), slivoň (<i>Prunus</i>)
<i>A. (Melanthaxia) quadripunctata quadripunctata</i> (Linnaeus, 1758)	Klánovice, Radotín (Rejzek); Prokopské údolí, Šárka, Závist (Bílý)	smrk, borovice
<i>A. (Anthaxia) suzannae</i> Théry, 1942	Radotín, Roztoky, Suchdol (larvy, Rejzek); Šárka (Bílý); Stodůlky, Záběhlice (Kafka)	hloh (<i>Crataegus</i>), jabloň, hrušeň
<i>Chrysobothris (Chrysobothris) affinis affinis</i> (Fabricius, 1794)	Klánovice, Zbraslav (Rejzek); Chuchelský háj, Kunratice (Bílý)	široce polyfágní, především habr, buk, dub (<i>Quercus</i>)
<i>C. (Chrysobothris) igniventris</i> Reitter, 1895	Klánovice, Radotín, Zbraslav (Rejzek); Dívčí hrady (ve dřevě, Bílý)	borovice
<i>Coraebus elatus</i> (Fabricius, 1787)	Hrdlořezy, Malešice, Radotín, Suchdol (Rejzek); Prokopské údolí (Bílý); Bulovka (Kafka)	mochna (<i>Potentilla</i>)
<i>Agrilus (Quercuagrilus) angustulus angustulus</i> (Illiger, 1803)	Klánovice, Zbraslav (Rejzek); Chuchelský háj, Kunratice, Šárka, Troja (Bílý)	dub
<i>A. (Uragrilus) ater</i> (Linnaeus, 1767)	Malešice a Řepony (larvy), Stromovka (Rejzek)	topol
<i>A. (Robertius) betuleti</i> (Ratzeburg, 1837)	Hrdlořezy, Malešice, Šárka (Rejzek); Krč, Závist (Bílý)	bříza (<i>Betula</i>)

8 Krasec lesklý (*Anthaxia nitidula*) patří dosud k hojným broukům i v Praze. Samec, Praha-Jarov. Foto R. Rejzek

9 Kopulující pár *A. salicis* na květu pryskyřníku. V ČR je rozšířený sporadicky a na území Velké Prahy byl zastížen pouze jednou. Dřívější údaje z Prahy se nejspíše týkaly podobných druhů (*A. semicuprea* a *A. suzannae*), s nimiž byl zaměňován.

Purkarec u Hluboké nad Vltavou

10 Samice krasce jilmového (*A. manca*) kladoucí vajíčka pod kůru jilmové větve. Praha-Troja

11 *Agrilus sulcicollis* náleží k nejběžnějším zástupcům rodu na našem území. Samice kladoucí vajíčka na kůru dubové větve. Praha-Kunratice

12 Na území Chuchelského háje nalezneme zbytky pařezinového hospodaření se starými listnatými stromy (převážně duby). Jedna z nejbohatších lokalit krasců vyžadujících ke svému vývoji duby nejrůznějšího stáří. Snímky S. Bílého,

pokud není uvedeno jinak

13 Invazní krasec *Lamprodila (Palmar) festiva* šířící se ze Středozezemí na sever byl nalezen na zeravu (*Thuja* sp.) na pražském hřbitově Malvazinky. Napadení se projevuje rezavějícími větvemi s malými výrony pryskyřice. Foto N. Rahmé

Nápadný, téměř do očí bijící, je úbytek zástupců rodu *Trachys*, a to nejen v Praze. Především absence druhu *T. minutus*, který patřil vždy k nejhojnějším krascům v Čechách, je přímo zarážející. Ještě na přelomu milénia v podstatě neexistovala jíva, na které by se nedal zastihnout (nebo alespoň nalézt na listech „miny“ s larvami). Tento ústup všech minujících krasců není jen problémem Velké Prahy, ale celé střední Evropy.

Existuje však i jeden nápadný druh, který se může v Praze zcela nově objevit. Středozezemní krasec *Lamprodila (Palmar) festiva festiva* (obr. 13) donedávna zasahovala severně pouze do jižního Maďarska a do Bavorska a jeho larvy se doposud vyvíjely v jalovcích (*Juniperus*). V posledních letech ale začal postupovat Evropou na

sever a už dosáhl Lucemburska (Nitzu a kol. 2016). Na východě Evropy pak jeho invazi mapuje studie M. G. Volkovitshe a N. N. Karpuna (2017). Důvodem vedle už zmíněného oteplování je zřejmě i přechod na náhradní živné rostliny. Tento brouk začal v posledních letech doslova decimovat zeravu (*Thuja*), cypřišky (*Chamaecyparis*) a různé jiné, mnohdy exotické okrasné jehličnany např. v Německu, Rakousku, na Krymu a na Kavkaze. Výhodnými body, napomáhajícími šíření, jsou velké městské hřbitovy a zámecké parky. Jeho výskyt v Čechách a na Moravě bude asi jen otázkou času a místa s výsadbami uvedených jehličnanů stojí za pozornost.

Krátce po odevzdání tohoto příspěvku (v tabulce proto druh uveden není) jsem skutečně našel na smíchovském hřbitově Malvazinky zerav napadený krascem *L. festiva* s mladými larvami. Bezpochyby nejde o jedinou lokalitu druhu v ČR a pro sběratele je to výzva k hledání dalších míst výskytu. Počet druhů se tak v Praze zvýšil na 44.

Jak je vidět, i velkoměsto poskytuje vhodné prostředí pro citlivou skupinu hmyzu, jako jsou krasci, a nabízí stále možnosti zkoumat rozšíření a bionomii zajímavé a specializované skupiny brouků.

Použitá literatura je uvedena na webové stránce Živa.

Druh	Okolnosti nálezů v Praze	Živné rostliny
<i>A. (Anambus) biguttatus</i> (Fabricius, 1777)	Klánovice, Zbraslav (Rejzek); Chuchelský háj, Kunratice, Šárka (Bílý)	dub
<i>A. (Dentagrillus) cyanescens cyanescens</i> (Ratzeburg, 1837)	Hrdlořezy, Malešice (Rejzek); Kunratice, Letná (Bílý)	zimolez (<i>Lonicera</i>)
<i>A. (Convexagrillus) convexicollis</i> Redtenbacher, 1847	Hrdlořezy, Šárka (Rejzek); Břežanské údolí (Bílý)	jasan (<i>Fraxinus</i>)
<i>A. (Agrilus) cuprescens cuprescens</i> (Ménétriés, 1832)	Malešice, Radotín (Rejzek); Šárka (Bílý)	ostružiník (<i>Rubus</i>)
<i>A. (Quercuagrillus) derasofasciatus</i> Lacordaire, 1835	Malešice (Rejzek); Dražanská rokle, Troja (Bílý)	réva vinná (<i>Vitis vinifera</i>)
<i>A. (Spiragrillus) hyperici</i> (Creutzer, 1799)	Malešice, Radotín, Řeporyje, Suchdol (Rejzek); Horoměřice (Bílý)	třezalka tečkovaná (<i>Hypericum perforatum</i>)
<i>A. (Quercuagrillus) laticornis</i> (Illiger, 1803)	Klánovice, Krč, Radotín, Zbraslav (Rejzek); Chuchelský háj, Kunratice, Šárka (Bílý)	dub
<i>A. (Quercuagrillus) litura</i> Kiesenwetter, 1857	Zbraslav (Rejzek); Závist (Bílý)	dub
<i>A. (Quercuagrillus) obscuricollis</i> Kiesenwetter, 1857	Klánovice, Zbraslav (Rejzek); Chuchelský háj, Kunratice, Šárka (Bílý)	dub
<i>A. (Quercuagrillus) olivicolor</i> Kiesenwetter, 1857	Hostivař, Malešice (Rejzek); Závist (Bílý)	habr
<i>A. (Robertius) pratensis</i> (Ratzeburg, 1837)	Hrdlořezy, Malešice (Rejzek)	topol
<i>A. (Agrilus) ribesi</i> Schaefer, 1946	Malešice (Rejzek); Kunratice, Jenerálka (Bílý)	rybíz černý (<i>Ribes nigrum</i>)
<i>A. (Sinuatiagrillus) sinuatus sinuatus</i> (Olivier, 1790)	Malešice, Radotín, Šárka (Rejzek); Hradčany, Kunratice, Letná, Malvazinky (Bílý)	skalník (<i>Cotoneaster</i>), hloh
<i>A. (Robertius) subauratus subauratus</i> Gebler, 1833	Hrdlořezy, Malešice (Rejzek)	vrba jíva
<i>A. (Quercuagrillus) sulcicollis</i> Lacordaire, 1835	Klánovice, Zbraslav (Rejzek); Chuchelský háj, Kunratice, Závist (Bílý)	dub
<i>A. (Agrilus) suvorovi</i> Obenberger, 1935	Klánovice, Malešice, Řeporyje (Rejzek)	topol
<i>A. (Agrilus) viridis</i> (Linnaeus, 1758)	Hostivař, Malešice, Zbraslav (Rejzek); Chuchelský háj, Kunratice, Prokopské údolí, Troja, Šárka, Závist (Bílý)	polyfágní, především bříza, buk, topol, vrba, dub
<i>Habroloma nanum</i> (Paykull, 1799)	Zbraslav (Rejzek); Troja, Závist (Bílý)	kakost krvavý (<i>Geranium sanguineum</i>)
<i>Trachys fragariae</i> Bristout de Berneville, 1874	Žvahov (Rejzek); Kunratice, Prokopské údolí, Šárka (Bílý)	jahodník (<i>Fragaria</i>), mochna
<i>T. minutus minutus</i> (Linnaeus, 1758)	Malešice (Rejzek); Kunratice, Stromovka, Šárka, Troja, Závist (Bílý)	polyfágní, především vrba jíva, lípa, jilm
<i>T. problematicus</i> Obenberger, 1918	Suchdol (Rejzek), Dívčí hrady, Prokopské údolí (Bílý)	čistec přímý (<i>Stachys recta</i>)
<i>T. scrobiculatus</i> Kiesenwetter, 1857	Braník, Prokopské údolí, Šárka (Bílý)	popenec obecný (<i>Glechoma hederacea</i>)
<i>Cylindromorphus bifrons</i> Rey, 1889	Sedlec, Suchdol (Rejzek); Baba (Bílý)	pýr (<i>Elytrigia</i>)
<i>C. bohemicus</i> Obenberger, 1933	Suchdol (Rejzek); Baba (Bílý)	pýr